

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
--	--

בבא קמא-מרובה		Talmud Navigator										
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מודה בקנס ואח"כ באו עדים - רב אמר: פטור	איתמר: [רב]											◊
חייב.	שמואל:											◊
מאי טעמא דרב? (שמות כב) אם המצא בעדים תמצא בדינין, פרט למרשיע את עצמו למה לוי? (שמות כב) מאשר ירשיעון נפקא אלא ש"מ: מודה בקנס ואח"כ באו עדים - פטור.	רבא בר אהילאי:											◊
ושמואל?												
ההוא מבעי ליה לגנב עצמו, כדתנא דבי חזקיה.	אמר לך: [שמואל]											◊
ראה עדים שממששים ובאים, ואמר גנבתי אבל לא טבחתי ולא מכרתי - אינו משלם אלא קרן	איתיביה רב לשמואל:											◊
הכא במאי עסקינן - כגון שחזרו עדים לאחוריהם.	אמר ליה: [שמואל]											◊
יבואו עדים ויעידו	והא מדתני סיפא, רבי אלעזר בר' שמעון:											◊
לא	מכלל דתנא קמא סבר:											◊
לאו איכא ר' אלעזר בר' שמעון דקאי כוותי? אנא דאמרי כר' אלעזר בר' שמעון.	אמר ליה שמואל:											◊
לשמואל ודאי תנאי היא, לרב מי לימא תנאי היא?												◊
אנא דאמרי אפ' לרבי אלעזר בר' שמעון, עד כאן לא קאמר ר' אלעזר בר' שמעון התם - אלא משום דקא מודי מחמת ביעותתא דעדים, אבל הכא דמודה מעצמו, אפ' ר' אלעזר בר' שמעון מודה.	אמר לך רב:											◊
מסתברא מילתיה דרב באומר גנבתי ובאו עדים שגנב - פטור, שהרי חייב עצמו בקרן, אבל אמר לא גנבתי ובאו עדים שגנב, וחזר ואמר טבחתי ומכרתי ובאו עדים שטבח ומכר - חייב, שהרי פטר עצמו מכלום.	רב המנונא:											◊
קפחתיהו לסבי דבי רב, דהא רבן גמליאל פטר עצמו מכלום הוה, וקאמר ליה רב חסדא לרב הונא ולא קא משני ליה.	רבא:											◊
גנבתי ובאו עדים שגנב - פטור, שהרי חייב עצמו בקרן, אבל אמר לא גנב ובאו עדים שגנב, וחזר ואמר טבחתי ומכרתי ובאו עדים שטבח ומכר - חייב, שהרי פטר עצמו מכלום.	איתמר נמי, אמר ר' חייא בר אבא אמר ר' יוחנן:											◊
מתניתין וברייטא נמי דיקא	רב אשי:											◊
גנב על פי שנים, וטבח ומכר ע"פ עד אחד או על פי עצמו - משלם תשלומי כפל ואינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה	מתניתין, דתנן:											◊
למה לי דתני גנב על פי שנים? ליתני: גנב וטבח ומכר על פי עד אחד או על פי עצמו - אינו משלם אלא הקרן												◊
אלא לאו הא קמ"ל: גנב על פי שנים, וטבח על פי עד אחד או על פי עצמו הוא, דלא מחייב עצמו בקרן, הוא דאמרינן ע"פ עצמו דומיא דע"פ עד אחד, מה ע"פ עד אחד - כי אתי עד אחד מצטרף בהדיה מחייב, על פי עצמו נמי - כי אתו עדים מחייב, אבל גנב וטבח ומכר ע"פ עד אחד או ע"פ עצמו, דחייב עצמו בקרן, לא אמרינן על פי עצמו דומיא דעל פי עד אחד												◊
ראה עדים שממששין ובאין, ואמר גנבתי אבל לא טבחתי ולא מכרתי - אינו משלם אלא קרן	ברייטא, דתניא:											◊
למה לי למיתנא: ואמר גנבתי אבל לא טבחתי ולא מכרתי? ניתני גנבתי או טבחתי ומכרתי?												◊
אלא הא קמ"ל: טעמא דאמר גנבתי הוא, דחייב עצמו בקרן - דפטור, אבל אמר לא גנבתי ובאו עדים שגנב, וחזר ואמר טבחתי ומכרתי ובאו עדים שטבח ומכר, דלא חייב עצמו בקרן - חייב, אלמא הודאה דטביחה לאו הודאה היא.												◊
לא, היא גופה קמ"ל, דכיון דאמר גנבתי, אע"ג דאמר לא טבחתי ולא מכרתי ובאו עדים שטבח ומכר - פטור, מאי טעמא? תשלומי חמשה אמר רחמנא, ולא תשלומי ארבעה ולא תשלומי שלשה.	אמרי:											◊
לימא כתנאי:												◊
היו שנים מעידין שגנב, והיו שנים מעידים אותו שטבח ומכר, הוזמו עדי גניבה - עדות שבתלה מקצתה בטלה כולה, הוזמו עדי טביחה - הוא משלם תשלומי כפל, והן משלמין תשלומי שלשה	[רבנן]											◊
הן משלמין תשלומי כפל, והוא משלם תשלומי שלשה לפר ושנים לאיל	משום סומכוס אמרו:											◊
אדייא קאי סומכוס?												◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בבא קמא-מרובה		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
איליא ארישא												!	⚡	◊	ענה:	
לית ליה לסומכוס עדות שבטלה מקצתה בטלה כולה?												⚡	⚡	◊	ענה:	
ואלא אסיפא													!	⚡	ענה:	
שפיר קאמרי רבנן: הוא משלם תשלומי כפל, והם משלמין תשלומי שלשה												⚡	⚡	◊	ענה:	
אלא מילתא אחריתי איכא בניניהו, כגון דאתו בי תרי אמרי ליה: גנבת, אמר להו: אין, גנבתי וטבחתי ומכרתי, מיהו לא בפניכם גנבתי, ואייתי סהדי ואזמינהו דלא באפייהו גנב, ואייתי בעל הבית סהדי ואסהידו ביה דגנב וטבח ומכר ובהודאת טביחה קמיפלגי													!	⚡	◊	ענה:
אע"ג דהודאה דגניבה מחמת עדים הוא דקא מודה, הודאה דטביחה הודאה היא ופטור	דרבנן סברי:												!	⚡	◊	ענה:
כיון דהודאה דגניבה מחמת עדים הוא דקא מודה, דטביחה לאו הודאה, והנך עדים קמאי דאזמינהו משלמין תשלומי כפל, והוא משלם שלשה לפר ושנים לאיל.	וסומכוס סבר:												!	⚡	◊	ענה:
לא, דכולי עלמא - הודאה דטביחה לאו הודאה היא, אלא בעדות שאי אתה יכול להזימה קמיפלגי, כגון דאתו סהדי ואמרי ליה: גנבת, ואמר להו: גנבתי וטבחתי ומכרתי, מיהו לא בפניכם גנבתי אלא בפני פלוני ופלוני, ואייתי סהדי ואזמינהו דלא באפייהו גנב, ואתו פלוני ופלוני ואסהידו ביה דגנב וטבח ומכר ובהא קמיפלגי	רב אחא בריה דרב איקא:													!	◊	ענה:
הויה לה עדות שאי אתה יכול להזימה, וכל עדות שאי אתה יכול להזימה לא הויה עדות	דרבנן סברי:												!	⚡	◊	ענה:
עדות שאי אתה יכול להזימה הויה עדות.	וסומכוס סבר:												!	⚡	◊	ענה:
והא קיימא לן, דעדות שאי אתה יכול להזימה לא הויה עדות													⚡	◊	ענה:	
הני מילי היכא דלא ידעי באיזה יום באיזה שעה, דליכא לעדות כלל, אבל הכא סיועי הוא דקא מסייעי ליה.													!	◊	ענה:	
הן משלמין תשלומי כפל.	אמר מר:													⚡	◊	ענה:
מדקא מודה דגנב, קרן בעי שלומי													⚡	◊	ענה:	
תני: תשלום דכפל.	רבי אלעזר משמיה דרב:												!	◊	ענה:	
גנב והקדיש ואחר כך טבח ומכר כו'.															◊	ענה:
בשלמא אטביחה לא מחייב, דכי קא טבח - דהקדש קא טבח ולא דמריה קא טבח, אלא אהקדש ליחייב, מה לי מכרו להדיוט מה לי מכרו לשמים	אמרי:													⚡	◊	ענה:
הא מני? ר"ש היא														!	◊	ענה:
קדשים שחייב באחריותן ברשותיה דמריה קיימי.	דאמר: [רבי שמעון]													!	◊	ענה:
הא מדסיפא ר"ש, הוי רישא לאו ר"ש														⚡	◊	ענה:
אלא הכא במאי עסקינן - בקדשים קלים, ואליבא דר' יוסי הגלילי														!	◊	ענה:
קדשים קלים ממון בעלים הוא	דאמר: [רבי יוסי הגלילי]													!	◊	ענה:
וברשותיה קיימי.														!	◊	ענה:
אבל קדשי קדשים מאי? משלם תשלומי ד' וחמשה, אדתני רישא: גנב וטבח ואח"כ הקדיש - משלם תשלומי ד' וה', ליפלוג וליתני בדידה: במה דברים אמורים - בקדשים קלים, אבל בקדשי קדשים - משלם תשלומי ארבעה וחמשה														⚡	◊	ענה:
אלא לעולם לא שנא קדשי קדשים ולא שנא קדשים קלים, ודקשיא לך: מה לי מכרו להדיוט מה לי מכרו לשמים מכרו להדיוט - מעיקרא תורא דראובן והשתא תורא דשמעון, מכרו לשמים - מעיקרא תורא דראובן והשתא תורא דראובן.														!	◊	ענה:
רבי שמעון אומר וכו'.															◊	ענה:
נתי דסבר ר"ש מה לי מכרו להדיוט מה לי מכרו לשמים, איפכא מיבעי ליה: קדשים שחייב באחריותן - פטור, דאכתי לא נפק מרשותיה, קדשים שאינו חייב באחריותן - חייב, דמפקי ליה מרשותיה	אמרי:													⚡	◊	ענה:
ר"ש אמילתא אחריתי קאי	אמרי:													!	◊	ענה:

<p>disputants-חולקים</p> <p>נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>מימרא-statement</p> <p>קושיא-challenge</p> <p>שאלה-question</p> <p>תירוץ-answer</p> <p>ראיה-proof</p>
---	--

בבא קמא-מרובה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אין הגונב אחר הגנב משלם תשלומי ד' וה', וכן גונב הקדש מבית בעלים - פטור, מ"ט? (שמות כ"ב) וגונב מבית האיש - ולא מבית הקדש	והכי קתני: [רבנן]											עו.
קדשים שחייב באחריות - חייב, מאי טעמא? קרינא ביה וגונב מבית האיש, ושאינו חייב באחריות - פטור, דלא קרינן ביה וגונב מבית האיש.	רבי שמעון:											עו.
שחיטה שאינה ראויה לא שמה שחיטה	מכדי שמעינן ליה לר"ש, דאמר:											עו.
קדשים נמי שחיטה שאינה ראויה - היא												עו.
בשוחט תמימים מבפנים לשם בעלים.	כי אתא רב דימי אמר ר' יוחנן:											עו.
והרי חזרה קרן לבעלים												עו.
שנשפך הדם.	רבי יצחק בר אבין:											עו.
בשוחט תמימים בפנים שלא לשם בעלים	כי אתא רבין אמר רבי יוחנן:											עו.
בשוחט בעלי מומין בחוץ.	ריש לקיש:											עו:
לר' יוחנן שחיטה מתרת? והלא זריקה מתרת, לריש לקיש שחיטה מתרת? והלא פדייה מתרת אישתמיטתיה הא דרבי שמעון:	תהי בה רבי אלעזר:											עו:
כל העומד לזרוק כזרוק דמי, וכל העומד לפדות כפדוי דמי.	[רבי שמעון]											עו:
כל העומד לזרוק כזרוק דמי												עו:
יש נותר שהוא מטמא טומאת אוכלין, ויש נותר שאינו מטמא טומאת אוכלין, כיצד? לן לפני זריקה - אינו מטמא טומאת אוכלין, לאחר זריקה - מטמא טומאת אוכלין	דתניא, רבי שמעון:											עו:
וקיימא לן, מאי לפני זריקה? קודם שנראה לזריקה, לאחר זריקה? לאחר שנראה לזריקה קודם שנראה לזריקה לן מאי היא?												עו:
דלא היא שהות ביום למזריקה, דשחטיה סמוך לשקיעת החמה, ואינו מטמא טומאת אוכלין												עו:
לאחר שנראה לזריקה לן?												עו:
דהויא שהות ביום למזריקה, מטמא טומאת אוכלין												עו:
אלמא: כל העומד לזרוק כזרוק דמי.												עו:
וכל העומד לפדות כפדוי דמי												עו:
פרה מטמא טומאת אוכלין, הואיל והיתה לה שעת הכושר	דתניא, רבי שמעון:											עו:
פרה נפדית ע"ג מערכתה	ואמר ריש לקיש, אומר היה רבי שמעון:											עו:
אלמא: כל העומד לפדות כפדוי דמי.												עו:
בשלמא רבי יוחנן לא אמר כרבי שמעון בן לקיש, דקא בעי לאוקמה למתניתין אפילו בתמימין, אלא ריש לקיש מאי טעמא לא אמר כרבי יוחנן?												עו:
(שמות כ"א) וטבחו ומכרו - כל היכא דאיתיה במכירה איתיה בטביחה, וכל היכא דליתיה במכירה ליתיה בטביחה, והני קדשים הואיל דכי מובין קדשים לא הוא מכירה, ליתנהו בטביחה.	אמר לך: [ריש לקיש]											עו:
ואזדו לטעמייהו												עו:
המוכר טריפה, לדברי ר' שמעון - רבי יוחנן אמר: חייב	דאתמר: [רבי יוחנן]											עו:
פטור	ריש לקיש:											עו:
רבי יוחנן אמר חייב, אע"ג דליתיה בטביחה איתיה במכירה	[רבי יוחנן]											עו:
וריש לקיש אמר פטור, כיון דליתיה בטביחה ליתיה במכירה.	[ריש לקיש]											עו:

<p>disputants-חולקים</p> <p>נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>מימרא-statement</p> <p>קושיא-challenge</p> <p>שאלה-question</p> <p>תירוץ-answer</p> <p>ראיה-proof</p>
---	--

בבא קמא-מרובה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ז	ה	ד	ו	ה	ו	ז	ח	ט	י
גנב כלאים וטבחה, טריפה ומכרה - משלם תשלומי ארבעה וחמשה בן לקיש:	איתיביה רבי יוחנן לר"ש													
מאי לאו ר"ש היא, אלמא אע"ג דליתיה בטביחה איתיה במכירה,														
לא, רבנן.	אמר ליה: [ריש לקיש]													
אי רבנן, טריפה במכירה איתא, בזביחה ליתא?														
ואלא מאי? ר"ש, כלאים בטביחה איתא, במכירה ליתא? אלא תנא טביחה והוא הדין למכירה, אימא לרבנן נמי, תנא מכירה והוא הדין לטביחה.														
ורבי יוחנן?														
האי מאי? אי אמרת בשלמא ר"ש, אידי דתנא טריפה בחדא תנא כלאים בחדא, אלא אי אמרת רבנן, נערבינהו וניתניהו: גנב כלאים וטריפה, טבחן ומכרן - משלם תשלומי ארבעה וחמשה קשיא.	אמר לך: [רבי יוחנן]													
כלאים - שה כתיב														
זה בנה אב, כל מקום שנאמר שה, אינו אלא להוציא את הכלאים שאני הכא, דאמר קרא או - לרבות את הכלאים.	ואמר רבא:													
וכל או לרבות הוא?														
(ויקרא כ"ב) שור או כשב - פרט לכלאים, או עז - פרט לנדמה	והתניא:													
הכא מענייניה דקרא, והכא מענייניה דקרא, הכא גבי גניבה דכתיב שור או שה, שאי אתה יכול להוציא כלאים מביניהם, או לרבות כלאים גבי, קדשים דכתיב כשב ועז, שאתה יכול להוציא כלאים מביניהם, או למעט הוא.	רבא:													
והא גבי קדשים נמי נאמר שור או כשב, שאין אתה יכול להוציא כלאים מביניהם, ונרבי מדסיפא למעט, רישא נמי למעט.														
אדרבה, מדרישא לרבות, סיפא נמי לרבות														
האי מאי? אי אמרת בשלמא למעט, הוא דאיצטריך תרי מיעוטי, דאע"ג דאימעט כלאים איצטריך למעוטי נדמה, אלא אי אמרת לרבות, תרי ריבויי למה? השתא כלאים אירבי ליה, נדמה מבעיא?														
זה בנה אב, כל מקום שנאמר שה אינו אלא להוציא את הכלאים למאי הלכתא?	אלא הא דאמר רבא:													
אי לקדשים														
בהדיא כתיב בהו (ויקרא כ"ב) שור או כשב - פרט לכלאים														
אי למעשר														
תחת תחת יליף מקדשים														
אי לבכור														
העברה העברה יליף ממעשר														
אי נמי, נדמה אמרת לא, דכתיב (במדבר י"ח) אך בכור שור - עד שיהא הוא שור ובכורו שור, כלאים מבעיא?														
אלא כי איתמר דרבא - לענין פטר חמור														
אין פודין לא בעגל ולא בחיה, ולא בשחוטא ולא בטריפה, ולא בכלאים ולא בכוי.	כדתנן:													
ולרבי אלעזר דמתיר בכלאים														
מתיר בכלאים מפני שהוא שה	דתנן: ר"א:													

<p>disputants-חולקים</p> <p>נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>מימרא-statement</p> <p>קושיא-challenge</p> <p>שאלה-question</p> <p>תירוץ-answer</p> <p>ראיה-proof</p>
---	--

בבא קמא-מרובה		Talmud Navigator											
מקרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
למאי הלכתא?												ז	עח.
כי איתמר דרבא - לטמא שנולד מן הטהור ועיבורו מן הטמא, ודלא כרבי יהושע, דאי ר' יהושע, משה כשבים ושה עזים נפקא ליה, עד שיהא אביו כבש ואמו כבשה.	אמר לך ר"א:											!	עח.
וטהורה מטמאה מי מיעברא?												ז	עח.
אין, דקיי"ל דאיעבר מקלוט, כר' שמעון.												!	עח.
הרי עלי עולה והפריש שור, ובא אחר וגנב, מי פטר גנב נפשיה בכבש לרבנן, בעולת העוף לר' אלעזר בן עזריה?	בעי רבא:												עח:
הרי עלי עולה - יביא כבש	דתנן: [רבנן]												עח:
יביא תור או בן יונה	רבי אלעזר בן עזריה:												עח:
מאי? מי אמרין שם עולה קביל עליוה, או דלמא מצי א"ל אנא מצוה מן המוכחר בעינא למיעבד?													עח:
בתר דאיבעיא הדר פשט: גנב פטר עצמו בכבש לרבנן, בעולת העוף לר' אלעזר בן עזריה.	[רבא]											!	עח:
הרי עלי עולה והפריש שור, ובא אחר וגנבו - פטר עצמו בכבש לרבנן, ובעולת העוף לר' אלעזר בן עזריה.	רב אחא בריה דרב איקא מתני לה בהדיא: אמר רבא:												עח:
מכרו חוץ מאחד ממאה שבו, או שהיתה לו בו שותפות, השוחט ונתבלה בידו, הנוחר, והמעקר - משלם תשלומי כפל ואינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה.													עח:
מאי חוץ מאחד ממאה שבו?													עח:
חוץ מדבר הניתר עמו בשחיטה	רב:											!	עח:
חוץ מגזיותיה	לוי:											!	עח:
חוץ מגזיותיה.	וכן תניא במתניא:												עח:
מכרה חוץ מידה, חוץ מרגלה, חוץ מקרנה, חוץ מגזיותיה - אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה	מיתבי: [ת"ק]											ז	עח:
דבר המעכב בשחיטה - אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה, ושאינו מעכב בשחיטה - משלם תשלומי ארבעה וחמשה	רבי:											ז	עח:
חוץ מקרנה - אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה, חוץ מגזיותיה - משלם תשלומי ארבעה וחמשה	ר"ש בן אלעזר:											ז	עח:
בשלמא ללוי כתנא קמא, אלא לרב כמאן?												ז	עח:
רב דאמר כי האי תנא:												!	עח:
מכרה חוץ מידה וחוץ מרגלה - אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה, חוץ מקרנה חוץ מגזיותיה - משלם תשלומי ארבעה וחמשה.	דתניא, ר"ש בן אלעזר:											!	עח:
במאי קמיפלגי?												א	עח:
(שמות כ"א) וטבחו כולו בעינן, ומכרו כולו בעינן	תנא קמא סבר:											!	עח:
וטבחו - מידי דהוי בטביחה, לאפוקי מידי דלא הויא בטביחה, ומכרו דומיא דטביחה	רבי סבר:											!	עח:
קרנא דלא למגזא קיימא - הוי שיוור, ואינו משלם תשלום ארבעה וחמשה, גזיותיה דלמיגזא קיימי - לא הוי שיוור, ומשלם תשלום ארבעה וחמשה	ר' שמעון בן אלעזר סבר:											!	עח:
ידיו ורגליו דצריכי טביחה - הוי שיוור, ולא משלם תשלומי ארבעה וחמשה, קרניה וגזיותיה דלא צריכי טביחה - לא הוי שיוור.	איך תנא דבי ר' שמעון בן אלעזר סבר:											!	עח:
קשיא דר' שמעון בן אלעזר אדר' שמעון בן אלעזר												ז	עח:
תרי תנאי ואלבא דר"ש בן אלעזר.												!	עח:
הגונב הקטעת ואת ההיגרת ואת הסומא, וכן הגונב בהמת השותפין - חייב, ושותפים שגנבו - פטורים.	ת"ר:												עח:
שותפין שגנבו - חייבין	והתניא:											ז	עח:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-מרובה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
לא קשיא: כאן בשותף שגנב מחבירו, כאן בשותף שגנב מעלמא.	רב נחמן:													!
יכול שותף שגנב מחבירו, ושותפים שגנבו יהו חייבין? תלמוד לומר: וטבחו - כולו בעינן וליכא	איתיביה רבא לרב נחמן:													⚡
לא קשיא: כאן בשותף שטבח לדעת חבירו, כאן בשותף שטבח שלא לדעת חבירו.	אלא אמר רב נחמן:													!
מכרה חוץ משלשים יום, חוץ ממלאכתה, חוץ מעוברת, מהו?	בעי רבי ירמיה:													^
אליבא דמאן דאמר עובר ירך אמו הוא לא תבעי לך, דהא שייר בה, כי תבעי לך - אליבא דמאן דאמר דעובר לאו ירך אמו, מאי? מימר אמרינן: כיון דמחבר בה הוי שויר, או דלמא כיון דלמפרש מינה קאי לא הוי שויר?														^
כיון דלאו ירך אמו הוא לא הוי שויר, או דלמא כיון דצריך לאישתרווי בהדה בשחיטה, כמאן דשייר בגופה דמי?	איכא דאמרי:													^
תיקו.														⚡
גנבה, קטעה ומכרה, מהו? מי אמרינן מאי דגנב הא לא זבין, או דלמא מה זבין הא לא שייר?	בעי רב פפא:													^
תיקו.														⚡
גנב ונתן לאחר וטבח, גנב ונתן לאחר ומכר, גנב והקדיש, גנב והקיף, גנב והחליף, גנב ונתן במתנה, גנב ופרע חובו, גנב ופרע בהקיפו, גנב ושלח סבלונות בבית חמיו - משלם תשלומי ארבעה וחמשה.	תנו רבנן:													⚡
מאי קמ"ל?														⚡
אשמעינן רישא גנב ונתן לאחר וטבח, דיש שליח לדבר עבירה, אע"ג דבכל התורה כולה אין שליח לדבר עבירה, הכא יש שליח לדבר עבירה, מאי טעמא? וטבחו ומכרו - מה מכירה דלא אפשר דלאו על ידי אחר, אף טביחה ע"י אחר מחייב														!
ואשמעינן סיפא גנב והקדיש, מה לי מכרו להדיוט, מה לי מכרו לשמים.														!
גנב ברשות הבעלים וטבח ומכר חוץ מרשותם, או שגנב חוץ מרשותם וטבח ומכר ברשותם, או שגנב וטבח ומכר חוץ מרשותם - משלם תשלומי ארבעה וחמשה, אבל גנב וטבח ומכר ברשותם - פטור.														■
היה מושכו ויוצא ומת ברשות הבעלים - פטור, הגביהו או הוציאו מרשות בעלים ומת - חייב.														■
נתנו לבכורות בנו או לבעל חוב, לשומר חנם, לשואל, לנושא שכר ולשוכר, והיה מושכו ומת ברשות הבעלים - פטור, הגביהו או שהוציאו מרשות הבעלים ומת - חייב.														■
תיקנו משיכה בשומרים או לא?	בעי אמיר:													^
נתנו לבכורות בנו או לבעל חוב, לשומר חנם ולשואל, לנושא שכר ולשוכר, היה מושכו ויוצא ומת ברשות הבעלים - פטור	רב יימר, ת"ש:													⚡
מאי לאו שומר, וש"מ: תיקנו משיכה בשומרין.														⚡
לא, גנב.	אמר ליה: [אמימר]													!
הא תנא ליה רישא	[רב יימר]													⚡
תנא גנב שגנב מבית הבעלים, ותנא גנב שגנב מבית שומר.	[אמימר]													!
לא תדחיה, מה לי גנב שגנב מבית שומר, מה לי גנב שגנב מבית בעלים אלא לאו שומר, וש"מ: תיקנו משיכה בשומרין, ש"מ.	אמר ליה רב אשי:													⚡
כדרך שתיקנו משיכה בלקוחות, כך תיקנו משיכה בשומרין.	איתמר נמי, אמר ר' אלעזר:													⚡
כדרך שתיקנו משיכה בלקוחות, כך תיקנו משיכה בשומרין וכשם שהקרקע נקנית בכסף, בשטר ובחזקה, כך שכירות נקנית בכסף, בשטר ובחזקה.	תניא נמי הכי:													⚡
שכירות דמאי?														^
אילמא שכירות דמטלטלין														!
מטלטלי בני שטרא נינהו?														⚡
שכירות דקרקע.	רב חסדא:													!

<p>disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בבא קמא-מרובה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מותר.	אמר להן: [רבי גמליאל]											!
אין מגדלין	והתנן:											?
מהו לשהות?	אלא הכי קא בעו מיניה:											^
מותר, ובלבד שלא תצא ותרעה בעדר, אלא קושרה בכרעי המטה.	אמר להן: [רבי גמליאל]											!
מעשה בחסיד אחד שהיה גונח מלבו, ושאלו לרופאים, ואמרו: אין לו תקנה עד שינק חלב רותח משחרית לשחרית והביאו לו עז וקשרו לו בכרעי המטה, והיה יונק ממנה משחרית לשחרית. לימים נכנסו חבריו לבקר, כיון שראו אותה העז קשורה בכרעי המטה חזרו לאחוריהם, ואמרו: לסטים מזויין בביתו של זה, ואנו נכנסין אצלו ישבו ובדקו ולא מצאו בו אלא אותו עון של אותה העז.	ת"ר:											o
ואף הוא בשעת מיתתו אמר: יודע אני שאין בי עון אלא עון אותה העז, שעברתי על דברי חברי.												o
מבעלי בתים שבגליל העליון היו בית אבא, ומפני מה חרבו? שהיו מרעין בחורשין, ודנין דיני ממונות ביחוד, ואע"פ שהיו להם חורשים סמוך לבתיהם, שדה קטנה היתה ומעבירין דרך עליה.	רבי ישמעאל:											o
רועה שעשה תשובה, אין מחייבין אותו למכור מיד, אלא מוכר על יד על יד.	ת"ר:											■
וכן גר שנפלו לו כלבים וחזירים בירושתו, אין מחייבין אותו למכור מיד, אלא מוכר על יד על יד.												■
וכן מי שנדר ליקח בית וליקח אשה בארץ ישראל, אין מחייבין אותו ליקח מיד, עד שימצא את ההוגנת לו ומעשה באשה אחת שהיה בנה מיצר לה, וקפצה ונשבעה: כל מי שיבא איני מחזירתו, וקפצו עליה בני אדם שאינן מהוגנין, וכשבא הדבר אצל חכמים, אמרו: לא נתכוונה זו אלא להגון לה.												■
כשם שאמרו אין מגדלין בהמה דקה, כך אמרו אין מגדלין חיה דקה												■
מגדלין כלבים כופרין, וחתולים, וקופין, וחולדות סנאים, מפני שעשויים לנקר את הבית.	רבי ישמעאל:											■
מאי חולדות סנאים?												^
שרצא חרצא	רב יהודה:											!
חרזא דקטיני שקיה ורעיא ביני וורדיני.	איכא דאמרי:											!
ומאי שרצא?												?
דמתתאי שקיה.												!
עשינו עצמנו בבבל כארץ ישראל לבהמה דקה.	רב יהודה אמר רב:											■
דידך מאי?	רב אדא בר אהבה לרב הונא:											o
דידך קא מינטרא להו חובה.	א"ל: [רב הונא]											o
חובה תקברינהו לבנה	א"ל: [רב אדא בר אהבה]											o
כולה שניה דרב אדא בר אהבה לא אקיים זרעא לרב הונא מחובה.												o
עשינו עצמנו בבבל כארץ ישראל לבהמה דקה, מכי אתא רב לבבל.	איכא דאמרי, אמר רב הונא אמר רב:											■
רב ושמואל ורב אסי איקלעו לבי שבוע הבן, ואמרי לה לבי ישוע הבן, רב לא עייל קמיה דשמואל, שמואל לא עייל קמיה דרב אסי, רב אסי לא עייל קמיה דרב. אמרי: מאן נתרח? נתרח שמואל ונתיי רב ורב אסי. ונתרח רב או רב אסי, רב, מילתא בעלמא הוא דעבד ליה לשמואל, משום ההוא מעשה דלטייה אדבריה רב עליה.												o
אדהכי והכי אתא שונרא קטעיה לידא דינוקא.												o
חתול - מותר להורגו, ואסור לקיימו, ואין בו משום גזל, ואין בו משום השב אבידה לבעלים.	נפק רב ודרש:											■
וכיון דאמרת מותר להורגו, מאי ניהו תו אסור לקיימו?												?
מהו דתימא מותר להורגו - איסורא ליכא, קמ"ל.												!
וכיון דאמרת אין בו משום גזל, מאי ניהו תו אין בו משום השב אבידה לבעלים?	אמרי:											?

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-מרובה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
לעורר.	רבינא:											◊	פ:	
מגדלין כלבים כופרין, וחטולין, וקופין, וחולדות סנאים, מפני שעשוין לנקר את הבית אלעזר	מיתיבי, רבי שמעון בן אלעזר											⚡	◊	פ:
לא קשיא: הא באוכמא, הא בחיורא.													◊	פ:
והא מעשה דרב - אוכמא הוה.												⚡	◊	פ:
התם אוכמא בר חיורא הוה.												!		פ:
והא מבעיא בעיא ליה רבינא												⚡		פ:
אוכמא בר חיורא, מהו?	דבעי רבינא:											⚡	^	פ:
כי קמבעיא ליה לרבינא - באוכמא בר חיורא בר אוכמא, מעשה דרב - באוכמא בר חיורא הוה.													◊	פ:
(חב"ד ב"ח בח"ן: סימן)													◊	פ:
מתריעין על החיכוך בשבת, ודלת הננעלת לא במהרה תפתח, והלוקח בית בארץ ישראל - כותבין עליו אונו אפילו בשבת.	רבי אחא בר פפא משום רבי אבא בר פפא משום רבי אדא בר פפא, ואמרי לה: ר' אבא בר פפא משום רבי חייא בר פפא, משום רבי אחא בר פפא, ואמרי לה: ר' אבא בר פפא משום רבי אחא בר פפא משום רבי חנינא בר פפא:												◊	פ:
ושאר פורעניות המתרגשות ובאות על הצבור, כגון חיכוך, חגב, זבוב, צירעה ויתוש, ושילוח נחשים ועקרבים - לא היו מתריעין אלא צועקים	מיתיבי:												⚡	פ:
לא קשיא: כאן בלח, כאן ביבש													!	פ:
שחין שהביא הקב"ה על המצרים - לח מבחוץ ויבש מבפנים, שנאמר: (שמות ט') ויהי שחין אבעבועות פורח באדם ובבהמה.	דאמר רבי יהושע בן לוי:												!	פ:
ודלת הננעלת לא במהרה תפתח													◊	פ:
מאי היא?													^	פ:
סמיכה.	מר זוטרא												!	פ:
כל המריעין לו לא במהרה מטיבין לו.	רב אשי:												!	פ:
לעולם אין מטיבין לו.	רב אחא מדיפתי:												!	פ:
ולא היא, רב אחא מדיפתי מילתא דנפשיה הוא דאמר.													■	פ:
והלוקח בית בארץ ישראל - כותבין עליו אונו אפילו בשבת.													◊	פ:
בשבת סלקא דעתך?													⚡	פ:
אומר לנכרי ועושה	אלא כדאמר רבא התם:												!	פ:
ה"נ אומר לנכרי ועושה, ואע"ג דאמירה לנכרי שבות היא, משום ישוב ארץ ישראל לא גזרו ביה רבנן.													!	פ:
הלוקח עיר בארץ ישראל, כופין אותו ליקח לה דרך מארבע רוחותיה, משום ישוב ארץ ישראל.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:												■	פ:
עשרה תנאין התנה יהושע:	ת"ר:												■	פ:
שיהו מרעין בחורשין													■	פ.א.
ומלקטין עצים בשדותיהם													■	פ.א.

<p>disputants-חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>statement-מימרא- ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-מרובה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ומלקטים עשבים בכל מקום חוץ מתלתן											■	◇	פ.א.
וקוטמים נטיעות בכל מקום חוץ מגרופיות של זית											■	◇	פ.א.
ומעין היוצא בתחילה בני העיר מסתפקין ממנו											■	◇	פ.א.
ומחכין בימה של טבריא ובלבד שלא יפרוס קלע ויעמיד את הספינה											■	◇	פ.א.
ונפנין לאחורי הגדר ואפילו בשדה מליאה כרכום											■	◇	פ.א.
ומהלכים בשבילי הרשות עד שתרד רביעה שניה											■	◇	פ.א.
ומסתלקין לצדי הדרכים מפני יתדות הדרכים											■	◇	פ.א.
והתועה בין הכרמים מפסיג ועולה מפסיג ויורד											■	◇	פ.א.
ומת מצוה קונה מקומו.											■	◇	פ.א.
שיהו מרעין בחרשין.											■	◇	פ.א.
לא אמרן אלא דקה בגסה, אבל דקה בדקה וגסה בגסה - לא, וכל שכן גסה בדקה דלא.	רב פפא:										■	◇	פ.א.
ומלקטין עצים משדותיהם.											■	◇	פ.א.
לא אמרן אלא בהיזמי והיגי, אבל בשאר עצים לא											■	◇	פ.א.
ואפילו בהיזמי והיגי - לא אמרן אלא במחוברין, אבל בתלושין לא											■	◇	פ.א.
ואפי' במחוברין - לא אמרן אלא בלח, אבל ביבשים לא, ובלבד שלא ישרש.											■	◇	פ.א.
ומלקטין עשבים בכל מקום, חוץ משדה תלתן.											■	◇	פ.א.
למימרא, דתלתן מעלו לה עשבים											♣		פ.א.
תלתן שעלתה עם מיני עשבים - אין מחייבין אותו לעקור	ורמינהי:										♣	◇	פ.א.
לא קשיא: כאן לזרע, כאן לזירין, לזרע - קשו לה עשבים, דמכחשי לה לזירין - מעלי לה, דכי קיימי ביני עשבים מירכבא.	רב ירמיה:										!	◇	פ.א.
איבעית אימא: כאן לאדם, כאן לבהמה, דכיון דלבהמה הוא דזרעה, עשבים נמי מיבעי לה.											!	◇	פ.א.
ומנא ידעינן?											♣		פ.א.
שאריה משארי - לאדם, לא שאריה משארי - לבהמה.	רב פפא:										!	◇	פ.א.
וקוטמין נטיעה בכל מקום, חוץ מגרופיות של זית.											■	◇	פ.א.
בזית - כביצה, בקנים ובגפנים - מן הפקק ולמעלה, ושאר כל האילנות - מן אובו של אילן ולא מן חודו של אילן, מן חדש שאינו עושה פירות ולא מן ישן שהוא עושה פירות, ממקום שאינו רואה את החמה ולא ממקום שהוא רואה את החמה, שנאמר: (דברים ל"ג) וממגד תבואות שמש.	פי' ר' תנחום ור' ברייס משום זקן אחד:										■	◇	פ.א.
ומעין היוצא תחילה בני העיר מסתפקין ממנו.											■	◇	פ.א.
ונתן לו דמים.	רבה בר רב הונא:										■	◇	פ.א.
ולית הלכתא כוותיה.											■	◇	פ.א.
ומחכין בימה של טבריא, ובלבד שלא יפרוס קלע ויעמיד את הספינה.											■	◇	פ.א.
אבל צד הוא ברשות ובמכמרות.											■	◇	פ.א.
בראשונה התנו שבטים זה עם זה שלא יפרוס קליעה ויעמיד את הספינה, אבל צד הוא ברשות ובמכמרות.	תנו רבנן:										■	◇	פ.א.
ימה של טבריא בחלקו של נפתלי היתה ולא עוד, אלא שנטל מלא חבל חרם בדרומה, לקיים מה שנאמר: (דברים ל"ג) ים ודרום ירשה.	תנו רבנן:										■	◇	פ.א.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
--	--

בבא קמא-מרובה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ותו ליכא? והא איכא דרבי יהודה:													פא:
בשעת הוצאת זבלים, אדם מוציא זבלו לרה"ר וצוברו כל שלשים, כדי שיהא נישוף ברגלי אדם וברגלי בהמה, שעל מנת כן הנחיל יהושע לישראל את הארץ	דתניא, רבי יהודה:												פא:
והא איכא דר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה:													פא:
תנאי ב"ד הוא, שיהא זה יורד לתוך שדה חבירו וקוצץ שוכו של חבירו להציל נחיל שלו, ונותן לו דמי שוכו של חבירו ותנאי ב"ד הוא, שיהא זה שופך יינו ומציל דובשנו של חבירו, ונוטל דמי יינו מתוך דובשנו של חבירו ותנאי ב"ד הוא, שיהא זה מפרק את עציו וטוען פשתנו של חבירו, ונוטל דמי עציו מתוך פשתנו של חבירו, שעל מנת כן הנחיל יהושע לישראל את הארץ	דתניא, רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה:												פא:
ביחודאי לא קאמרינן.													פא:
אחד אילן הנוטה לתוך שדה חבירו, ואחד אילן הסמוך למצר - מביא וקורא, שעל מנת כן הנחיל יהושע לישראל את הארץ	והא כי אתא ר' אבין א"ר יוחנן:												פב.
אלא מאן תנא עשרה תנאין שהתנה יהושע? ר' יהושע בן לוי הוא.													פב.
ר' תנחום ור' ברייס אמרי משום זקן אחד, ומנול? ר' יהושע בן לוי: עשרה תנאין התנה יהושע.	רב גביהה מבי כתייל מתני לה בהדיא:												פב.